

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124200844
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124200844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., zastúpeného: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53450345, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 7Csp/12/2024-90 zo 7.10.2024, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o určení bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru, vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.506,40 eur s prísl. a vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Žiadosti / Zmluvy o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.506,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,5% ročne zo sumy 2.506,40 eur odo dňa 09.02.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti / Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005 v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 4., v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti / Zmluvy som sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci s SKK, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti / Zmluvy, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľná.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti / Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005, v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba,

bod 23, a to v časti v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina.“ je neprijateľná.

V. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti / Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005, v článku XI. Rozhodcovská doložka, bod 59, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Rozhodcovské konanie sa koná v sídle rozhodcu a rozhodca rozhoduje vo veci bez ústneho pojednávania iba na základe písomných materiálov predložených stranami v lehote rozhodcom stanovenej. Rozhodca môže nariadiť ústne pojednávanie, ak nebude považovať predložené listiny za dostačujúce. Písomnosti v rozhodcovskom konaní zasiela rozhodca stranám na adresu, ktorú strana uviedla alebo jej zvolenému právnenému zástupcovi. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak adresát písomnosť odmietol prevziať alebo ak aj napriek oznámeniu pošty si ju ako poštovú zásielku nevyzdvihol. Rozhodcovský rozsudok je konečný a záväzný a dňom doručenia nadobúda účinky právoplatného súdneho rozhodnutia. Banka a Klient vyhlasujú, že sa dobrovoľne podriadia rozhodnutiu rozhodcu. Táto rozhodcovská doložka je súčasťou Zmluvy a zaväzuje právnych nástupcov obidvoch zmluvných strán. Zánik Zmluvy sa nedotýka tejto rozhodcovskej doložky, ktorá je jej súčasťou.“ je neprijateľná.

VI. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti / Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005, v článku XIII. Záverečné ustanovenia, bod 65, v znení: „Podpisom zmluvy Klient súhlasí, aby Banka v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a informácie, ktoré tvoria alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“) a) svojej ovládajúcej osobe, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko; dcérskymi spoločnosťami Banky v zmysle z.č. 566/2001 Z.z. vrátane VÚB Asset Management, správ. spol. a.s., VÚB Generali dôchodková správcovská spoločnosť, a.s., Consumer Finance Holding, a.s.; Správcovi a spoločnostiam patriacim do ich skupiny s úzkymi väzbami za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb pre Klienta a ponuky služieb a produktov týchto spoločností; b) spoločnostiam Transacty Slovakia, a.s., Národná banka Slovenska, Združenie pre bankové karty Slovenskej republiky, poisťovni, s ktorou sa Banka dohodne na poskytovaní poistenia splátok revolvingových úverov za účelom plnenia právnych povinností Banky vrátane zabezpečenia platobného styku, vydávania elektronických platobných prostriedkov a ochrany práv a oprávnených záujmov Klienta ako poisteného, a to v rozsahu údajov uvedených v zmluve na dobu 10 rokov od podpisu návrhu zmluvy alebo žiadosti alebo 10 rokov od vysporiadania príslušného záväzkového vzťahu, pričom Klient je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným Banke alebo Správcovi. Podpisom zmluvy Klient potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľná.

VII. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vchádzal zo zistenia, že dňa 11.11.2005 bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená Žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro, na základe ktorej bol žalobcovi schválený úverový rámec 30.000,- Sk, ktorý sa zaviazal splácať v schválenej štandardnej mesačnej splátke 1.000,- Sk. Žalobca súdu predložil výpis z pôžičkovej karty Quatro, špecifikoval debetné operácie na účte žalobcu v sume 16.908,06 eur a kreditné vo výške 19.414,46 eur. Zároveň žalobca predložil Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s.

3. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 18.1.2024 vyplýva, že dňa 27.10.2023 im žalobca predložil žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro zo dňa 11.11.2005. Zároveň bol informovaný, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. S poukazom na to, že úver preplatil, vznikol mu vo vzťahu k žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.576,40 eur.

4. Nebolo spornou skutočnosťou, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro dňa 11.11.2005, na základe ktorej bol žalobcovi schválený úverový rámec 30.000,- Sk, ktorý sa zaviazal splácať v štandardnej mesačnej splátke 1.000,- Sk. Žalobca zároveň predložil výpis z pôžičkovej karty Quatro, v ktorom špecifikoval debetné operácie v sume 16.908,06 eur a kreditné operácie vo výške 19.414,46 eur. Súd túto skutočnosť považoval v spore za nespornú, keďže samotný žalovaný nepoprel sumu debetných, ako aj kreditných operácií, ktoré špecifikoval žalobca. Pokiaľ ide o prvý žalobný petit žalobcu, ktorým sa domáhal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe žiadosti zmluvy o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov, v tejto súvislosti súd uvádza, že zmluva o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro zo dňa 11.11.2005 bola uzatvorená v režime Zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/223/2020 zo dňa 26.1.2022 uverejneného pod číslom R 10/2022 v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 2/2022, z ktorého vyplýva, že podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v režime Zákona číslo 258/2001 Z. z. umožňuje zákon o ochrane spotrebiteľa. Súd tak tento žalobný petit žalobcu považoval v celom rozsahu za prípustný. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 11.11.2005, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje RPMN, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preskúmaním žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro zo dňa 11.11.2005 súd konštatuje, že v nej nie je uvedený žiaden výpočet RPMN, a to ani indikatívny. Táto náležitosť v zmluve vôbec uvedená nie je. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/140/2020 zo dňa 29.6.2022: „Zákonná náležitosť uviesť výšku RPMN je splnená uvedením takzvaného indikatívneho výpočtu.“ Súd však uvádza, že indikatívny výpočet nie je súčasťou zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro.“ Pokiaľ ide o Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávané Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., súd uvádza, že žalobca ich predložil na osobitnej listine, ktorá navyše vôbec nie je žalobcom podpísaná. Je potrebné uviesť, že sú písané malým nečitateľným písmom, ktorých súčasťou je síce indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak vôbec nie sú súdu zrejme okrem výšky úverového rámca 30.000,- Sk ďalšie vstupné údaje, ktoré je potrebné zadať do daného vzorca. Navyše, súd vôbec nemá za preukázané, aby tieto Obchodné podmienky boli podpísané a vôbec doručené žalobcovi, aby sa s týmito dôležitým údajom pre spotrebiteľa vedel vôbec oboznámiť. Súd uzatvára, že s poukazom na to, že súčasťou zmluvy nie je údaj o RPMN, súd daný úver hodnotí ako úver bezúročný a bezpoplatkový, a to v súlade s § 4 ods. 2 písm. g) Zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 11.11.2005.

5. Žalovaný nespороval, že z kreditnej karty čerpal žalobca sumu 16.908,06 eur a uhradil sumu vo výške 19.414,46 eur. Z tohto dôvodu po prijatí záveru súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.506,49 eur. V tomto spore sa bolo potrebné zaoberať vznesenou námietkou premĺčania. Vznesenú námietku premĺčania zo strany žalovaného považoval súd v celom rozsahu za nedôvodnú. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021 publikovaného pod číslom R 14/2022, ako aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 430/2018 z 5.12.2018, pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premĺčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je bezúročná a bez poplatkov, je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Táto vedomosť vzniká v momente, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie o rozpore konkrétnych dojednaní zmluvy so zákonnou úpravou. Žalobca súdu k žalobe predložil prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 18.1.2024, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 27.10.2023 žalobca predložil združeniu HOOS zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej Quatro zo dňa 11.11.2005, pričom bol informovaný, že sa jedná o zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú, nakoľko obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu nadobudol žalobca skutočnú vedomosť o bezdôvodnom obohatení dňa 27.10.2023, ako to vyplýva z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 18.1.2024, kde bol informovaný o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj o tom, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Potom je nepochybné, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý bol súdu doručený dňa 29.1.2024, bol žalobcom uplatnený v rámci dvojročnej subjektívnej premĺčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky 7Cdo/268/2021 z 28.2.2022 publikovanom pod číslom R 15/2022, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 sa vo svetle zásady efektivity majú vykladať tak, že im odporuje taká vnútroštátna právna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Tento názor vychádza zo záverov vyjadrených v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 22.4.2021 vydanom vo veci C 485/19, konkrétne, že zásada efektivity bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102 EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Uvedené znamená, že v otázke dĺžky objektívnej premlčacej doby nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je v tomto type prípadov potrebné vychádzať z predpokladu pomyselného zavinenia veriteľa na vzniku tohto bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o určenie momentu začiatku plynutia objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty uplatneného nároku, jej začiatok sa neposudzuje samostatne vo vzťahu ku každej z jednotlivých úhrad realizovaných žalobcom na splatenie poskytnutého úveru, ale ako celok, ktorý vznikol až ku dňu 30.10.2015, kedy došlo k poslednej úhrade žalobcu na predmetný úver vo výške 3.529,- eur. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo v dôsledku nesprávnej interpretácii konkrétnych dojednaní jednej zmluvy o úvere, ktoré sa napokon ukázali v konflikte so zákonnou úpravou, a preto sa skutočne tvorí jeden celok. V okolnostiach prípadu je zrejmé, že žalovaný získaval dlhodobé bezdôvodné obohatenie prijímaním plnení bez právneho dôvodu od žalobcu, o ktorých sa žalobca na podklade danej zmluvy domnieval, že ide o splátky poskytnutého úveru, ktorý sa zaviazal splátiť v konkrétne dohodnutých mesačných splátkach. Súd poukazuje aj na právne závery vydané Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení 5Obdo/99/2019 z 24.5.2022 a v podrobnostiach na nich odkazuje. Žalobca súdu jednoznačne preukázal, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v októbri 2023 a že podľa nesporných tvrdení sporových strán uskutočnil poslednú úhradu na splatenie poskytnutého úveru 30.10.2015, kedy sa bezdôvodné obohatenie žalovaného skončilo. Preto až od momentu vykonania poslednej úhrady začala žalobcovi plynúť objektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia ako celku, vytvoreného jednotlivými skoršími úhradami realizovanými v prospech žalovaného. Keďže žaloba bola súdu doručená 29.1.2024 možno konštatovať, že k jej podaniu došlo pred uplynutím 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty upravenej v § 107 Občianskeho zákonníka pre nároky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia.

6. Vzhľadom na to, že výšku bezdôvodného obohatenia súd považoval za nespornú, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.506,40 eur ako rozdiel medzi kreditnými operáciami žalobcu vo výške 19.420,46 eur a debetnými vo výške 16.908,06 eur. Z dlžnej sumy súd postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi úrok z omeškania a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému. Žaloba bola žalovanému doručená, ako to vyplýva z obsahu spisu dňa 8.2.2024, deň nasledujúci priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy.

7. Žalobca žiadal, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti/Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005 v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 4., v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy som sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci s SKK, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľná. Súd konštatuje, že sa jedná o opakujúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku a klamlivú obchodnú praktiku. Z obsahu týkajúceho sa prehlásenia klienta o oboznámení s VOP je zrejmé, že jej cieľom je obísť zákon a tým vyňať spotrebiteľa z režimu právnej ochrany noriem zameraných na ochranu práv spotrebiteľa obsiahnutých v Občianskom zákonníku. Uvedená zmluvná podmienka je v priamom rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý je materiálnym korektívom, kogentným imperatívom a operatívom dobrých mravov, nepripúšťajúcim dohodnúť so spotrebiteľom menej výhodné zmluvné postavenie ako mu garantuje Občiansky zákonník a Zákon o ochrane spotrebiteľa. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znály povinnosti, ktoré veriteľovi ukladá zákon.

Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, čo má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a iných štátnych orgánov. Spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. To znamená, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, respektíve u spotrebiteľa môže vyvolať dojem nemožnosti dovolať sa súdnej ochrany vychádzajúc z domnienky, že si zmluvné podmienky prečítal, porozumel im a prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas. Táto zmluvná podmienka je podľa názoru súdu neprijateľná podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OBZ. Obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená rozsudkom Okresného súdu Prešov 9Csp/18/2020 z 25.5.2020, ale napríklad aj vo vzťahu k Slovenskej sporiteľni, a.s. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok 9C/2/2014 zo dňa 16.9.2015 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov 2Co/41/2016 zo dňa 27.4.2017, rozsudkom Okresného súdu Prešov 29Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 7Co/81/2019. Obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú priamo vo vzťahu k VÚB, napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov 9Csp/32/2020 z 11.5.2020, Okresný súd Humenné 9Csp/253/2017 z 2.7.2018, rozsudok Okresného súdu Prešov 24C/217/2015 z 21.2.2018 a mnohé ďalšie.

8. V ďalšom žalobca žiadal, aby súd určil zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach v článku 5 zúčtovanie úhrad a platba bod 23 v znení: „Obdržané platby je banka oprávnená priradiť k záväzkom klienta v poradí poplatky, úroky a istiny,“ za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za neprijateľnú je potrebné považovať zmluvnú podmienku týkajúcu sa započítania platieb podľa vôle veriteľa, keďže spotrebiteľ ju nemá možnosť ovplyvniť a spôsobuje jeho menej priaznivejšie postavenie. Započítanie iných plnení príslušenstva má podľa zmluvy prednosť pred započítaním istiny, čo vedie iba k narastaniu sankčných úrokov. Takéto započítanie je podľa názoru súdu neprijateľné a v rozpore s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa poradia započítaných splátok, už bola opakovane súdmi judikovaná nielen vo vzťahu k nebankovým subjektom, ale aj vo vzťahu k bankám. Súd priamo odkazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov 29Csp/6/2018 z 21.1.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/61/2019 zo dňa 17.9.2019, rozsudok Okresného súdu Prešov 29Csp/25/2018 z 25.2.2019 potvrdený rozhodnutím Krajského súdu Prešov 6Co/71/2019 z 20.2.2020, rozsudky Krajského súdu v Prešove 2Co/60/2019 z 26.8.2019, 9Co/85/2019 z 21.11.2019, ako aj mnohé ďalšie. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/11/2022 zo dňa 31.5.2022 súd cituje: „Uvedené zmluvné ustanovenie poskytlo žalovanej v priamom rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka možnosť započítať platby žalobkyne aj na iný účel, ako je prioritné splácanie istiny. Táto zmluvná podmienka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s generálnou klauzulou uvedenou v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.“

9. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ktorú žalobca žiadal vysloviť v článku 11, bod 29, a to, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti/Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005, v článku XI. Rozhodcovská doložka, bod 59, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Rozhodcovské konanie sa koná v sídle rozhodcu a rozhodca rozhoduje vo veci bez ústneho pojednávania iba na základe písomných materiálov predložených stranami v lehote rozhodcom stanovenej. Rozhodca môže nariadiť ústne pojednanie, ak nebude považovať predložené listiny za dostačujúce. Písomnosti v rozhodcovskom konaní zasiela rozhodca stranám na adresu, ktorú strana uviedla alebo jej zvolenému právnenému zástupcovi. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak adresát písomnosť odmietol prevziať alebo ak aj napriek oznámeniu pošty si ju ako poštovú zásielku nevyzdvihol. Rozhodcovský rozsudok je konečný a záväzný a dňom doručenia nadobúda účinky právoplatného súdneho rozhodnutia. Banka a Klient vyhlasujú, že sa dobrovoľne podriadia rozhodnutiu rozhodcu. Táto rozhodcovská doložka je súčasťou Zmluvy a zaväzuje právnych nástupcov oboch zmluvných strán. Zánik Zmluvy sa nedotýka tejto rozhodcovskej doložky, ktorá je jej

súčasťou.“ je neprijateľná. Súd uvádza, neprijateľnosť rozhodcovskej doložky predstavuje skutočnosť, že žalovaná ju so žalobcom individuálne nedojednala. Tá už bola vopred naformulovaná. Žalobca nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky, novú zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa celému predformulovanému obsahu. Jeho vôľa smerovala výhradne k uzatvoreniu zmluvy a nie k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky. Podľa názoru súdu dodávateľ nijakým spôsobom súdu nepreukázal ani neupozornil žalobcu na zakomponovanú rozhodcovskú doložku, na prípadné riešenie prostredníctvom rozhodcovského súdu a tiež mu nevysvetlil význam rozhodcovskej doložky. Miesto rozhodcovského konania si takisto stanovil dodávateľ, čím vznikajú vážne pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti rozhodcovského konania. Takáto formulovaná rozhodcovská doložka podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a ako taká je v zmysle § 53 ods. 5 neplatná. Rozhodcovské konanie je pritom paušálnym spôsobom zakotvené v zmluvných podmienkach, ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale iba na začiatku zmluvného vzťahu a o poučení spotrebiteľa o rozdieloch medzi všeobecným štátnym súdom a rozhodcovským súdnym procesom nie je ani zmienka. Súd poukazuje na odôvodnenie Okresného súdu Banská Bystrica z 26.10.2012 17Co/175//2012, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 98/2011, 10Co/326/2020, z obsahu ktorých vyplýva, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je rozhodcovská doložka, ktorá formálne žalobcovi umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom, a to z dôvodu, že možnosť iniciovania spotrebiteľom je iba akademická. Takáto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. K problematike neplatnosti rozhodcovských doložiek sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach 6Cdo/1/2018, 6Cdo/3/2013 a v neposlednom rade aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. IV.ÚS 55/2011, IV.ÚS 60/2011, I.ÚS 456/2011. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11.06.2019 III.ÚS 438/2018, z jeho záverov vyplýva, že pre prípadnú platnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských veciach sa minimálne vyžaduje, aby mal spotrebiteľ aspoň možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Uvedené súdu preukázané nebolo.

10. Pokiaľ ide o žalobný petit žalobcu pod bodom číslo 6, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti/Zmluve o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.11.2005, v článku XIII. Záverečné ustanovenia, bod 65, v znení: „Podpisom zmluvy Klient súhlasí, aby Banka v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a informácie, ktoré tvoria alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“) a) svojej ovládajúcej osobe, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko; dcérskymi spoločnosťami Banky v zmysle z.č. 566/2001 Z.z. vrátane VÚB Asset Management, správ. spol. a.s., VÚB Generali dôchodková správcovská spoločnosť, a.s., Consumer Finance Holding, a.s.; Správcovi a spoločnostiam patriacim do ich skupiny s úzkymi väzbami za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb pre Klienta a ponuky služieb a produktov týchto spoločností; b) spoločnostiam Transacty Slovakia, a.s., Národná banka Slovenska, Združenie pre bankové karty Slovenskej republiky, poisťovni, s ktorou sa Banka dohodne na poskytovaní poistenia splátok revolvingových úverov za účelom plnenia právnych povinností Banky vrátane zabezpečenia platobného styku, vydávania elektronických platobných prostriedkov a ochrany práv a oprávnených záujmov Klienta ako poisteného, a to v rozsahu údajov uvedených v zmluve na dobu 10 rokov od podpisu návrhu zmluvy alebo žiadosti alebo 10 rokov od vysporiadania príslušného záväzkového vzťahu, pričom Klient je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným Banke alebo Správcovi. Podpisom zmluvy Klient potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľná. Vyhlásenie klienta osobné údaje, v zmysle ktorej spotrebiteľ udeľuje súhlas na nakladanie s osobnými údajmi nielen v prípade, ak zmluva vznikne, ale za stavu, ak nedôjde k jej uzatvoreniu, pričom žalovaná je oprávnená nakladať s osobnými údajmi žalobcu až po dobu desiatich rokov, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa názoru súdu neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by súhlas mal platiť aj v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Navyše súd poukazuje na dobu desiatich rokov od zániku zmluvného vzťahu, ktorý je podľa názoru súdu neprimeraný a zasahuje do osobných práv klienta. Osobné údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnom rozsahu, čo sa nestalo. Dobu desiatich rokov nie je v žiadnom prípade možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto neprijateľná zmluvná podmienka už bola opakovane viacerými súdmi právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 8Csp/186/2019 zo dňa 6.3.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov 11Csp/70/2020 zo dňa 23.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1CoCsp/23/2020 zo dňa 18.2.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov 12C/351/2014 zo dňa 21.3.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov 29Csp/82/2018 zo dňa 3.4.2019 a rozsudok Okresného súdu Prešov 32Csp/108/2019 zo dňa 4.12.2019.

11. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

12. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Odvolanie podal len proti výroku o určení bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru, proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.506,40 eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia ako aj proti súvisiacemu výroku o trovách konania.

14. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že sú prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené vo vzťahu k tomu, že úver poskytnutý na základe žiadosti – Zmluvy o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro XXXXXXXXXXXX z 11.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcov bezdôvodné obohatenie vo výške 2.506,40 eur s prísl. Súd sa nevyporiadal s námietkami žalovaného ohľadom uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov a svoje tvrdenie založil na domnienkach, keďže v rozhodnutí uvádza, že vôbec neboli zrejme okrem výšky úverového rámca 30.000,- Sk ďalšie vstupné údaje. Súd žalovaného nevyzval na vysvetlenie indikatívneho výpočtu RPMN a tieto vstupné údaje sú v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. uvedené jasne.

16. Tieto údaje sú uvedené v ďalších užívateľských informáciách v sankčných poplatkoch a je tam zároveň uvedený aj vzorec pre výpočet RPMN, ktorý uvažuje s nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, nominálnou hodnotou poskytnutého spotrebiteľského úveru a časovým obdobím splácania spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti treba predpokladať, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené po celú dobu zmluvného vzťahu, klient v prvý možný deň čerpania vyčerpal celý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk, a to prostredníctvom použitia karty na kúpy tovaru u obchodníka, klient splatí celý dlžný zostatok jeden kalendárny rok po dni čerpania a klient sa rozhodol prijať úverové poistenie typu A. Za týchto podmienok je ročná percentuálna miera nákladov 15,3 %.

17. Súd neskúmal či Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávané všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. boli alebo neboli pri podpise Žiadosti – Zmluvy o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX z 11.11.2005 priamo jej súčasťou alebo spojené so zmluvou.

18. Súd nad rámec zákona uvádza, že Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávané Všeobecnou úverovou bankou, a.s. neboli priamo podpísané žalobcom, čo zákon 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval. Teda súd svoje rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatnosti, ako aj o výške požadovaného bezdôvodného obohatenia, vyslovil bez náležitého dokazovania.

19. V právnom štáte by nemali vznikať pochybnosti, či sa súd s určitou otázkou vo svojom rozhodnutí zaoberal, odpoveď by mala byť zrejmalá a zreteľná z odôvodnenia jeho rozhodnutia.

20. Zmluva bola tvorená všetkými komponentmi – Žiadosť, Potvrdzovací list, Obchodné podmienky, v ktorých je uvedený aj indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, štandardný pre tento

druh revolvingového produktu. Vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Zmluvná dokumentácia preto obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa zákona č. 258/2001 Z. z.

21. Je zrejmé, že uvedenie indikatívneho výpočtu RPMN je dlhodobo v Slovenskej republike akceptované. Je zrejmé, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaným tvrdené právne puto nevychádza len z povahy veci alebo znenia žiadosti, schválenia žiadosti a obchodných podmienok, ale aj z existujúcej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky. Pri pohľade na smutnú zmluvu o úvere cez jej jednotlivé previazané súčasti a komponenty je zrejmé, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle na vec sa vzťahujúci príslušných právnych predpisov.

22. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

23. V následných vzájomných vyjadreniach (§ 374 ods. 2, 3 CSP) zotrvali strany sa svojich doterajších stanoviskách.

24. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o určení, že poskytnutý úver z 11.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov, výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.506,40 eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku (§ výroky III. až VI.) o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré odvolaním žalovaného napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. CSP).

25. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

26. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené vady procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

28. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

32. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnému ku dňu 11.11.2005 (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

33. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

34. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a)

sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c)

cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d)

identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e)

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f)

meno a adresu spotrebiteľa,

g)

ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h)

podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i)

výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

35. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

36. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. V prejednávanej veci boli nepochybne preukázané, že na základe Žiadosti žalobcu o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 11.11.2005 bol tomuto schválený úverový rámec 30.000,- Sk, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 1.000,- Sk. Predmetná žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty mala za následok vznik spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí úveru v zmysle uvedeného medzi sporovými stranami pod č. XXXXXXXXXXXX.

39. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal tým, či predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. (najmä v zmysle § 4 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona) potrebné náležitosti týkajúce sa riadneho uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN.

40. V tomto kontexte treba súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro 1 tieto údaje neobsahuje a nemožno súhlasiť s názorom, že postačí odkaz na Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s.

41. V tejto súvislosti treba konštatovať, že predmetné Obchodné podmienky (č.l. 23 spisu) obsahujú indikatívny výpočet RPMN s uvedením príslušného vzorca, avšak tento indikatívny výpočet neobsahuje samotná zmluva, pričom nemožno súhlasiť s názorom, že postačí, ak takýto výpočet RPMN je uvedený v súvisiacom doklade, teda v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet.

42. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že v konaní nebolo preukázané či žalobca bol s týmito Obchodnými podmienkami riadne oboznámený a navyiac v zmysle výroku III. napadnutého rozsudku bola zmluvná podmienka týkajúca sa vyhlásenia, že pred podpisom tejto Žiadosti – Zmluvy sa žalovaný oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so SKK, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti – Zmluvy, súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, je neprijateľná. V zmysle vyššie uvedeného v tomto rozsahu žalovaný rozsudok súdu prvej ani nenapadol. Preto možno konštatovať, že žalobca s týmito Obchodnými podmienkami a riadnym výpočtom RPMN oboznámený nebol.

43. Navyiac treba vychádzať aj z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3512/11, z ktorého vyplýva, že je potrebné zdôrazniť, že Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od napríklad obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nie je možné priznať právnu ochranu.

44. V prejednávanej veci teda nestačí pri uvedení RPMN odkaz na Obchodné podmienky, s ktorými podľa všetkého, akoto vyplýva z vykonaného dokazovania, žalobca nebol ani oboznámený, ale je potrebné, aby RPMN obsahovala samotná spotrebiteľská zmluva, teda v danom prípade Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro pod č. XXXXXXXXXXXX, avšak ako to správne zistil už súd prvej inštancie a ako to aj vyplýva z predmetnej žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro (č.l. 110 spisu), táto zmluva údaje o RPMN neobsahovala.

45. Za týchto okolností treba konštatovať, že žalovaný nesplnil podmienky vyplývajúce z ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisania predmetnej úverovej zmluvy, a to pokiaľ ide o uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v samotnej zmluve.

46. Preto možno konštatovať, že je plne na mieste aplikácia sankcie uvedenej v citovanom zákonom ust. § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, a to v podobe záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, tak ako to uzavrel aj súd prvej inštancie.

47. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ určil, že úver poskytnutý na základe Žiadosti – Zmluvy o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX z 11.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov a zároveň zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.506,40 eur s prísl. z dôvodu, že o túto sumu sa v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru žalovaný obohatil, ako bolo preukázané dokazovaním na súde prvej inštancie.

48. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdil,

príčom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).